

[Jørgen Jensen.]

også blev skrevet om nogle af de oplysninger, der var i Jyllands-Posten om de unges vægren ved at arbejde. Det blev tilbagevist. Så det ser jeg ikke som noget bevis. Det er en kendsgerning, at de unge ikke kan komme i arbejde. Det er en kendsgerning, at de ikke kan få uddannelse, og det er desværre også en kendsgerning, at vi i arbejdsmarkedsudvalget og her i folketinget ikke har været i stand til effektivt at gribe ind over for den situation.

Det drejer sig både om dem, der lige er kommet ud af skolen, og om dem, som har været ude et stykke tid. Det drejer sig også om dem, som har været arbejdsløshedsforsikret, og som falder for 180 dages reglen. Derfor vil jeg sige, at selv om det er grotesk, har jeg megen sympati for, at der også fremsættes forslag af denne karakter, fordi det kan tvinge en debat igennem om, at der må gøres noget, at det ikke løses blot ved, at man siger, at så skal man konkurrere med socialkontorerne om at få de unge i arbejde. Det er groft at sige noget sådant, når vi gang på gang kan bevise, at man ikke kan anvise alle de unge et arbejde eller en uddannelse.

Abel (CD):

Jeg kan erklære mig fuldstændig tilfreds med det svar, som arbejdsministeren gav heroppefra, og tilslutte mig de fleste af de tidligere ordførere.

Allerede det, at man ønsker at foretage lapperi på nogle systemskabte urimeligheder — og dette system er det såkaldt kapitalistiske system — gør, at vi ikke kan være enige med VS i motiveringen for dette forslag. Hvis man skal gennemføre dette, er den første vanskelighed, at man skal prøve at finde ud af, hvilken arbejdsløshedskasse disse unge mennesker skulle optages i. Jeg tror, det er de færreste skoleelever, som 6 måneder forud for afslutningen af folkeskolen ved, hvilket fag de eventuelt ønsker at blive beskæftiget i, når de kommer ud af skolen.

Naturligvis kunne jeg, som også min partifælle hr. Arnfast har gjort tidligere i dag, pege på centrum-demokraternes forslag om oprettelse af en fælles, statsanerkendt arbejdsløshedskasse for alle. Det var selvfølgelig en mulighed netop at benytte sig af

denne tværfaglige arbejdsløshedskasse, men det er jo ikke, som om folketetinget endnu har ønsket at gennemføre dette forslag.

Til sidst kunne jeg også godt tænke mig at høre, hvordan VS vil afgrænse gruppen af unge arbejdsløse, når man tager gruppen af skoleelever. Hvordan finder man ud af, hvem der virkelig har besluttet sig for et bestemt fag? Der er nogle, som melder sig ind i en bestemt arbejdsløshedskasse og siger: jeg er regulær arbejdsløs, mens andre måske lader være med at træffe denne beslutning. Det kan ikke lade sig gøre at afgrænse dette efter vores mening. Vi kan ikke tilslutte os forslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Kurt Hansen*) (VS):

Der er ingen grund til at lægge skjul på, at det er svært at sige tak til nogen af de ordførere, som er kommet med nogle betragtninger om det beslutningsforslag, som vi her har fremsat. Men lad mig indledningsvis sige, at vi ved godt, at det er at gå ud over principperne for den lovgivning, vi har omkring a-kasserne på nuværende tidspunkt. Princippet er jo, at man skal have haft et arbejde, man skal have stået på en arbejdsplads, for at blive meldt ind i en fagforening og en tilhørende a-kasse. Men vi mener ikke, at vi af den grund, som hr. Ingomar Petersen var inde på, ønsker en tværfaglig arbejdsløshedskasse. Jeg blev spurgt direkte, om vi ønskede en afgrænset arbejdsløshedskasse eller ej. Vi ønsker en afgrænset arbejdsløshedskasse. Det fremgår også af bemærkningerne til dette forslag.

Jeg må erklære mig helt uenig i de bemærkninger, der kom fra hr. Abels side om, at de unge, når de går i skolen, ikke har tilstrækkelig vurderingssans, tilstrækkelig evne, til at kunne finde ud af, hvilket fag de helst vil være beskæftiget i. Det må jeg erklære mig fuldstændig uenig i.

Det er nogle lapperier, som man var inde på fra hr. Bachs og også fra hr. Abels side. Det er nogle lapperier på det system, som har skabt urimelighederne. Vi mener ikke, det kan være rimeligt, at de unge mennesker skal henvises til socialkontorerens tilfældigheder, i særdeleshed ikke efter, at vi har fået den nye bistandslov. Før i tiden har de ikke været for gode, men man kan frygte, hvordan og hvorledes det vil